

складають концепт ЩАСТЯ. Успіх можна інтерпретувати як досягнення та реалізацію поставленої мети, самореалізацію та самоствердження, вміння досягати успішних результатів. Наприклад: *I do know that I have collected myself of late – through the enjoyment of harmless pleasures – into somebody much more intact* [3, с. 128]. – *За цей період я збрала себе по шматочках і за допомогою безневинних задоволень перетворилася в набагато більш цілісну істоту* [4, с. 131].

Розглянуті нами приклади свідчать про те, що щастя може досягатися різними способами і кожна людина сама для себе визначає, що для неї є щастя. Щастя – це емоція, яка виражається у поведінці, голосі, дихах та вчинках. Окрім того, концепт ЩАСТЯ виражається за допомогою цілої низки лексичних та стилістичних засобів.

Список літератури

1. Попова З.Д. Понятие «концепт» в лингвистических исследованиях / З.Д. Попова, И.А. Стернин. – Воронеж: Из-во Воронеж, ун-та, 2000. – 30 с.

2. Кулик Н.І. Концепт ЩАСТЯ, РАДІСТЬ та УСПІХ в етноспецифічній картині світу // Актуальні проблеми металінгвістики: 36 статей за матеріалами IV-ої міжнародної наукової конференції. – Черкаси, 2005. – С. 208-210.

3. Elizabeth Gilbert. Eat, Pray, Love: One's Woman's Search for Everything. Paperback, 2007 – Kyiv: Znannia, 2015. – 416p. – (English Library).

4. Гілберт Елізабет. Їсти, молитися, кохати. пер. з англ. Ярина Винницька – Київ, 2015. – 416 с.

Науковий керівник: Головня А.В.,
канд. філол. наук, доцент

УДК 81'255.4 (043.2)

Коцан Д.Й.

Національний авіаційний університет, Київ

ВІДТВОРЕННЯ НОСТАЛЬГІЧНОГО ОБРАЗУ ОБІТОВАННОЇ УКРАЇНИ В ПЕРЕКЛАДІ ЗБІРКИ ЯРА СЛАВУТИЧА «ОАЗА»

Питання відтворення образності художніх текстів постійно привертало увагу науковців. Проте художній образ як перекладознавча категорія майже не досліджувався в теорії перекладу. Загалом, образ є формою художнього мислення, особливою формою відображення дійсності в мистецтві [2, с. 520]; головним елементом художнього світосприйняття і його об'єктивації; первісним чуттєвим узагальненням світу.

У нашій розвідці ретельніше проаналізуємо відтворення настальнічного образу України в збірці Яра Славутича «Оаза».

Ядром мовної картини світу автора є обітована Україна, зокрема, рідний Херсонський степ, земля, де пройшло дитинство поета: *Під синім небом, над яким колоссям, // Серед степів, де грала ковила, // Де щастя й горе водночас велося, // Моя херсонська юність розцвіла* [2, с. 15]. – *Beneath an azure sky, by fields of ochre, // My Kherson youth, akin to gable-gusts, // Achieved that fledgling bloom, alike provoker // Of happiness and fate's unkind thrusts* [1, с. 15].

Образи цього твору вводять читача в край поетового дитинства піднесеним і енергійним настроєм. Епітети з кольороназвами зроджують в уяві українця,